

Arrest

nr. 127 336 van 23 juli 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 25 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE, en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Guineese nationaliteit te bezitten, tot de etnische groep Peul te behoren en moslim te zijn. U werd op 10 augustus 1990 geboren in Soloprino in de wijk Koloma in de gemeente Ratoma in Conakry. Aanvankelijk woonde u bij uw ouders en uw jongere broer en zus maar op jonge leeftijd werd u verder opgevoed door uw oom en zijn vrouw, eveneens in Soloprino, waar u tot uw vertrek bleef wonen. Na uw huwelijk woonde ook uw vrouw bij uw oom en tante in. U ging nooit naar school, maar volgde wel koran les. U werkte bij uw oom die handelaar was in algemene voeding. Uw vader overleed in 2007, waarna uw moeder hertrouwde en naar een dorp in Foutah verhuisde met haar tweede echtgenoot. Uw zus is ondertussen ook getrouwd en woont in de gemeente Bambeto in Conakry met

haar man en dochtertje. Uw broer woonde aanvankelijk bij uw oom maar moest vanwege uw problemen vertrekken en trok in bij een vriend.

In 2006 werd u lid van de 'Association des Jeunes Unis de Soloprimo' (hierna AJUS), een vereniging die opkwam voor de rechten van de jongeren uit de wijk en diverse activiteiten organiseerde zoals voetbalwedstrijden of schoonmaakacties. U was niet alleen lid maar ook penningmeester van deze vereniging. AJUS telde een heel aantal leden en had daarom een niet geringe invloed op de jongeren uit de wijk. Dit ontging ook de oppositiepartij 'Union des Forces Démocratiques de Guinée' (hierna UFDG) niet. Jullie werden door een vertegenwoordiger van UFDG in de wijk benaderd en in 2009 werden alle leden van AJUS ook lid van UFDG. Concreet betekende dit dat jullie werden ingezet om campagne te voeren voor de partij, mensen uit de wijk mobiliseerden voor activiteiten van UFDG en zelf ook activiteiten organiseerden. In ruil kregen jullie financiële steun van de partij.

Op 20 september 2012 plande UFDG een vreedzame mars in Conakry en AJUS mobiliseerde in de wijk een heel aantal mensen om hieraan deel te nemen. De groep zou met bussen naar de stad worden gebracht. De chef de quartier probeerde hier echter een stokje voor te steken. Hij was aanhanger van de regeringspartij 'Rassemblement du Peuple Guinéen' (hierna RPG), en had dus geen al te beste verstandhouding met AJUS. Hij had jullie al een aantal keer benaderd om van kamp te veranderen, had jullie zelfs geld aangeboden maar jullie hadden dit altijd geweigerd. Die dag ging hij echter voor het eerst echt tegen jullie in door het parkeren van de bussen in Soloprimo te verbieden. Na discussie konden de bussen uiteindelijk toch parkeren, stapte iedereen in en zette koers naar de rotonde van Matoto. Daar ontmoetten jullie enkele belangrijke leden van de oppositie: Cellou Dalain Diallo, Sidya Touré, Mouctar Diallo, Lansana Kouyaté, Aboubacar Sylla, Foude Mamadou Soumah en Faya Milimono.

Tijdens de mars hadden jullie een spandoek bij en liepen jullie een beetje voorop. Van de rotonde van Matoto ging het naar Bonfi en vandaar naar de brug van Kenien. Daar werden jullie echter opgewacht door leden van de RPG die messen en stokken bij hadden en jullie met stenen bekogelden. Jullie vochten terug maar zij hadden steun van het leger en de politie die jullie aanviel met traangas. Jullie groep stoof uit elkaar, iedereen was bang en vluchtte weg via de Route de Prince. De oppositieleiden liepen een eindje achter jullie, hadden geen last van de onrust en wandelden verder naar Dixine. Daar hielden ze een toespraak voor de menigte, waarna iedereen weer naar huis ging.

Jullie wisten op dat moment echter nog niet dat de chef de quartier contact had opgenomen met de regering en de namen van de vertegenwoordigers van AJUS had doorgegeven. Hij had gezegd dat er maar een mogelijkheid was om de groep te laten verdwijnen, namelijk door alle leden te vermoorden.

De volgende dag op 21 september 2012 gingen jullie naar Madina waar veel mensen uit Koloma werkten. Aan de brug van Madina waren er echter weer leden van RPG die jullie opwachtten met stenen, stokken en messen. Het kwam opnieuw tot een gevecht waarbij veel gewonden vielen. Ondertussen hadden de jongeren die nog in de wijk waren gehoord van de rellen. Uw vriend Alpha Amadou Barry - die later die dag gedood zou worden - was ongerust en belde u op. U vertelde hem dat er inderdaad gevochten was, maar dat de situatie ondertussen gekalmeerd was en dat jullie naar huis zouden komen. De regering was echter bang dat jullie versterking zouden krijgen van de andere jongeren uit de wijk en had militairen naar de rotonde van Madina gestuurd. Toen deze jullie de weg versperden kwam het opnieuw tot rellen. Jullie vluchtten weg maar werden achtervolgd door de militairen. Aangekomen in uw wijk hoorde u dat uw vriend Alpha Amadou Barry was doodgeschoten.

Op 22 september 2012 kwamen veel mensen samen in en rond het huis van de familie van Alpha Amadou Barry om hen te condoleren. U had met het geld van AJUS een tent en stoelen gehuurd voor deze gelegenheid. Er kwamen echter militairen naar de bijeenkomst die de ceremonie verstoorden. Ze werden met stenen bekogeld, moesten uiteindelijk het onderspit delven en vertrokken. Rond 19u kwamen de militairen terug en reden naar uw huis en dat van de voorzitter van AJUS. Ze hadden gehoord dat jullie bij Alpha Amadou Barry hoorden en waren daarom naar jullie op zoek. Ze troffen jullie gelukkig niet thuis aan. Enkele jongeren hadden hen echter gezien en belden meteen naar u en naar de voorzitter om jullie te zeggen dat de militairen naar jullie op zoek waren. Ze hadden jullie namen en die van andere leden van AJUS door gekregen.

Toen jullie dat hoorden vluchtten jullie onmiddellijk weg. U nam een taxi naar Bambeto waar uw zus woonde. De taxi werd echter gevolgd door militairen en zodra u uitstapte pakten ze u op. Ze gooiden u op de grond, schopten u en zeiden dat een Peul nooit aan de macht kon komen en dat ze u zouden vermoorden. Ze boeiden u en brachten u naar de Sûreté van Conakry. Het was toen ongeveer 21u 's avonds.

U werd naar een cel gebracht. Om middernacht kwamen ze u halen en brachten u naar een kleine en donkere kamer. Ze boeiden u en eisten dat u de namen van alle leden van AJUS zou geven evenals van wie de organisatie financieel steunde. Ze bedreigden u: "We hebben een van jullie vrienden vermoord, we gaan jullie allemaal vermoorden. Jullie zullen nooit meer voor AJUS of UFDG werken." Daarna werd u naar een andere cel met drie celgenoten gebracht waar u bijna een maand verbleef. Op

het einde van de maand zou u worden overgebracht naar Kindia of Kasa. Naar aanleiding van uw problemen werd uw vrouw bang en wilde niet langer bij uw oom en zijn vrouw blijven wonen. Zij verhuisde naar haar zus in Mamou.

Ondertussen regelde uw oom uw ontsnapping. Hij nam contact op met ene commissaris Toupe die een vriend had die de directeur van de Sûreté was. Hij betaalde deze man en op 25 oktober 2012 werd u uit uw cel gehaald en naar het huis van de vader van uw vriend Wahab gebracht. Daar bleef u tot u op 12 december 2012 het vliegtuig nam samen met een smokkelaar die u op vraag van uw oom deze reis had geregeld en u van een vals paspoort had voorzien. Op 13 december 2012 kwam u na een tussenlanding in Gambia aan in België waar u asiel aanvraagde.

Eind 2013, na de parlementsverkiezingen in Guinee, kregen ook uw oom en zijn vrouw problemen naar aanleiding van uw vertrek. Er kwamen militairen naar het huis van uw oom maar troffen daar enkel zijn vrouw aan. U verklaart dat zij zwaar mishandeld werd terwijl ze op het moment van de feiten zeven maanden zwanger was. Ze werd verkracht en gepeet met een geweer waarna ze een miskraam kreeg. Toen uw oom dit hoorde keerde hij niet meer naar huis terug en sindsdien weet niemand waar hij is. Zijn vrouw woont sindsdien bij haar familie.

Ook uw vrouw en uw jongere broer verhuisden nadat u problemen kreeg. Uw broer trok in bij een vriend, uw vrouw ging aanvankelijk bij haar zus in Conakry wonen maar verhuisde na het incident met uw tante naar haar familie in het binnenland.

U vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst te worden vervolgd en vermoord door de Guineese autoriteiten omwille van uw lidmaatschap van AJUS en de steun van deze vereniging aan de oppositiepartij UFDG.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een uittreksel van uw geboorteakte; een groepsfoto van enkele leden van AJUS tijdens de viering van 50 jaar onafhankelijkheid; drie foto's van uw overleden vriend Alpha Amadou Barry; uw lidkaart van AJUS; en uw lidkaart van UFDG.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend omdat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat er in uw hoofdteel een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou bestaan.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat er enkele bedenkingen gemaakt kunnen worden bij het door u geschetste profiel als zou u een van de vijf leiders van AJUS zijn geweest.

U verklaart dat AJUS een jongerenvereniging is in de wijk Soloprimo in Conakry. Jullie organiseerden allerlei activiteiten en kwamen op voor de rechten van jongeren (gehoor CGVS dd. 02/01/2014, verder gehoor 1 CGVS, pg.11). De leiding van de associatie lag bij vijf mensen: voorzitter Oury Bah, vicevoorzitter Mamadou Barry, adviseur Alpha Amadou Barry, secretaris Aminata Diallo en uzelf als penningmeester (gehoor CGVS dd. 03/02/2014, verder gehoor 2 CGVS, pg.6). In 2009 werden jullie lid van UFDG en werkten jullie met hen samen (gehoor 1 CGVS, pg.11-12).

In die zin is het echter vreemd dat u nagenoeg niemand kent van deze partij. Gevraagd naar wie jullie contactpersoon bij UFDG was antwoordt u in het eerste gehoor bij het CGVS: "Diallo" (Gehoar 1 CGVS, pg.12). 'Diallo' is echter een zéér vaak voorkomende familienaam in Guinee. Gewoonlijk worden mensen er met hun tweede voornaam aangesproken die een meer differentiërend karakter heeft. Het is dus überhaupt vreemd dat u iemand enkel als 'Meneer Diallo' zou kennen, laat staan iemand waarmee u vier jaar lang vanuit een associatie waarvan u een van de vijf verantwoordelijken was mee zou hebben samen gewerkt. Als verklaring hiervoor geeft u aan dat er een soort hiërarchie in acht moest worden genomen en dat daarom enkel de voorzitter van AJUS rechtstreeks contact had met UFDG. Dit is weliswaar aannemelijk maar verklaart niet waarom u niet eens de naam van deze contactpersoon zou kennen. Hij vormde namelijk de link tussen AJUS en UFDG en had dus zeker regelmatig ter sprake moeten komen tijdens jullie wekelijkse vergaderingen. Tijdens uw tweede gehoor verklaart u bovendien aanvankelijk dat u geen contactpersoon kent (gehoor 2 CGVS, pg.9). U noemt eerst de namen van de absolute kopstukken van UFDG: Cellou, Sydia, Fofana, Bah Oury, etc. Dit zijn echter namen die algemeen gekend zijn in Guinee. Pas nadat u daarop werd gewezen vernoemt u in tweede instantie dan toch de heer Diallo (gehoor 2 CGVS, pg.9). Het is vreemd dat u niet onmiddellijk dit antwoord geeft op de nochtans zeer duidelijke vraag wie uw contactpersoon was bij UFDG.

Verder verklaart u ook dat u geen idee heeft van organisaties in andere wijken die samenwerken met UFDG (gehoor 1 CGVS, pg.12; gehoor 2 CGVS, pg.9). Indien u werkelijk zo nauw betrokken was bij AJUS en UFDG is het vreemd dat u totaal geen weet zou hebben van de activiteiten van andere jonge UFDG sympathisanten zoals u.

Verder is het ook bijzonder dat u als quasi analfabete jongeman (u verklaarde dat u nooit naar school bent geweest, niet goed kan schrijven en pas in België een klein beetje Frans leerde en een heel

klein beetje leerde lezen (gehoor 1 CGVS, pg.10) de functie van penningmeester kreeg toegewezen (gehoor 1 CGVS, pg.11). Daarnaar gevraagd verklaart u vervolgens dat u wel in het Peul kunt schrijven (gehoor CGVS, pg.11) en dat u dus de bedragen in het Peul noteerde terwijl de anderen dat in het Frans deden (gehoor 1 CGVS, pg.16). Dit lijkt een nogal omslachtige procedure en het blijft een opmerkelijke keuze iemand die nauwelijks kan lezen en schrijven tot penningmeester te benoemen.

Verder dient ook te worden opgemerkt dat u niet kan zeggen wat het nummer op uw AJUS lidkaart aanduidt (gehoor 1 CGVS, pg.9). Ook dit is opmerkelijk gezien u een van de vijf leiders van de associatie beweert te zijn en dus toch op de hoogte zou moeten zijn van de informatie die op een lidkaart wordt verschaft. Bovendien staat op uw lidkaart nergens uw functie vermeld, hetgeen uw vermeende leiderschap opnieuw in vraag stelt en doet vermoeden dat u eerder gewoon lid dan verantwoordelijke van de associatie was.

Bovenstaande zaken doen twijfel rijzen over uw verklaringen als zou u een van de vijf leiders van de associatie zijn. Wat er ook van zij, doorheen uw verklaringen heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat AJUS als associatie gevisieerd zou worden door de regering en dat militairen opdracht zouden hebben gekregen de leiders te vermoorden.

Vooreerst verklaart u dat AJUS sterke tegenkanting kreeg van de chef de quartier, wat de aanleiding vormde voor het viseren van de associatie. Hierover bestaan echter enkele tegenstrijdigheden tussen uw eerste en tweede gehoor bij het CGVS.

Aankankelijk verklaart u dat de chef de quartier jullie op 20 september 2012 wilde verhinderen te gaan manifesteren door de auto's en bussen die de manifestanten naar de plaats van afspraak zouden brengen te verbieden in de wijk te parkeren (gehoor 1 CGVS, pg.19; pg.20). Dit blijkt wel een belangrijk feit te zijn gezien u zelf aanhaalt dat jullie ervoor nooit echt problemen hadden ondervonden en dat dit het moment was waarop jullie beseften dat de chef de quartier echt tegen jullie was gekant (gehoor 1 CGVS, pg.20). Tijdens het tweede gehoor zegt u echter niets over dit parkeerverbod wanneer u uw verhaal vertelt (gehoor 2 CGVS, pg.3). Daar verklaarde u dat hij jullie zei dat jullie niet mochten manifesteren maar dat jullie niet naar hem luisterden en toch gewoon gingen (gehoor 2 CGVS, pg.3). Wanneer u verder in het gehoor nogmaals de vraag wordt gesteld hoe de chef de quartier jullie wilde verhinderen om naar de manifestatie te gaan zegt u opnieuw dat hij jullie zei dat jullie niet mochten manifesteren (gehoor 2 CGVS, pg.7). Erop gewezen dat u tijdens het vorige gehoor over het parkeerverbod vertelde antwoordt u aanvankelijk ontwijkend: "Nee, wij hadden de bussen gehuurd, wij hadden die gehuurd", vervolgens zegt u: "Waarom deed hij dat? Omdat hij boos was, hij wilde niet dat we zouden gaan.", terwijl men u deze waarom-vraag helemaal niet had gesteld (gehoor 2 CGVS, pg.7). Gevraagd naar waarom u het parkeerverbod eerder niet vermeldde, antwoordt u: "Ik was bezig met uw vraag.". Hiermee lijkt u de indruk te willen geven dat u de kans niet kreeg om uw antwoord af te maken. Dit is echter geenszins het geval gezien u op geen enkel moment werd onderbroken, noch door de dossierbehandelaar noch door de tolk. Bovendien vermeldde u ook eerder, tijdens uw vrij relaas, zoals gezegd niets over het parkeerverbod (gehoor 2 CGVS, pg.6).

Tijdens uw eerste gehoor zegt u dat uw chef de quartier alle namen van de leden van AJUS aan de regering had gegeven en zei: "Er is een mogelijkheid om deze groep te laten oplossen en dat is om alle leden te laten vermoorden" (gehoor 1 CGVS, pg.19). Het is in eerste instantie al vreemd dat de chef de quartier zo'n wrok tegenover AJUS zou koesteren. Bovendien geeft u zelf aan dat er voordien geen noemenswaardige problemen waren (gehoor 1 CGVS, pg.20), wat het eens te meer opmerkelijk maakt dat de chef de quartier opeens zo'n drastische acties zou ondernemen als zou hij jullie allemaal laten vermoorden. Daarnaast is het ook niet duidelijk wanneer jullie er dan precies achter kwamen dat de chef de quartier een dergelijke lijst aan de regering had bezorgd. Tijdens uw eerste gehoor zegt u dat jullie op 21 september 2012 nog steeds niet wisten dat jullie "gevolgd werden door de regering" (gehoor 1 CGVS, pg.20). Tijdens uw tweede gehoor daarentegen zegt u dat er reeds op 21 september 2012, nadat jullie van de rotonde van Bambeto de wijk invluchtten, al militairen "naar de woningen van de mensen gingen om hen op te pakken, ze hadden een lijst gekregen van de chef de quartier. Op die lijst staat ook de naam van mensen (...) van onze associatie: mijn naam, de naam van de president, die vriend die dood is, onze vicepresident (...), onze secretaris (...)" (gehoor 2 CGVS, pg.4).

Verder is er nog een andere onduidelijkheid omtrent de zogenaamde lijst van namen van verantwoordelijken van AJUS. U verklaart dat u in de gevangenis werd mishandeld en bedreigd opdat u namen zou noemen van de verantwoordelijken van AJUS (gehoor 2 CGVS, pg.4). Die lijst hadden ze naar u verklaart echter al gekregen van de chef de quartier. In die zin is het opmerkelijk dat ze u zouden mishandelen en bedreigen om informatie te verkrijgen die ze eigenlijk al hadden. Zelf verklaart u hierover: "Ze wilden zekerheid denk ik." (gehoor 2 CGVS, pg.4). Dit is echter geen afdoende verklaring.

Bovenstaande opmerkingen doen ernstig twijfels reizen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou de chef de quartier gaan klikken zijn bij de regering en zo een doodsvonnis hebben

uitgesproken over het voltallige bestuur van AJUS. Gezien dit een kernelement van uw asielrelaas uitmaakt ondermijnt dit in belangrijke mate de geloofwaardigheid van uw verhaal.

Bovendien is het ook weinig waarschijnlijk dat de militairen zoals u beweert naar uw huis zouden gaan op zoek naar u tijdens de ceremonie voor Alpha Amadou Bah. Indien jullie werkelijk beiden een van de vijf verantwoordelijken van AJUS waren en AJUS als organisatie werd geviseerd door het regime en het leger zouden deze laatsten zeker geweten hebben dat u op de herdenkingsplechtigheid van Alpha Amadou Bah zou zijn en dus niet thuis. Bovendien zou het leger in dat geval alweer een bijzonder ongelukkig moment hebben uitgekozen om iemand op te pakken en (naar u verklaart) te vermoorden. Op de herdenkingsplechtigheid voor Alpha Amadou Bah waren immers bijzonder veel belangrijke mensen aanwezig waaronder kopstukken van UFDG. Het lijkt aannemelijk te stellen dat het leger wel een rustiger en veiliger moment zou uitkiezen om haar slachtoffer op te pakken en/of te vermoorden. Ook dit ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou u persoonlijk geviseerd worden door het leger en het regime.

Tenslotte dient ook te worden opgemerkt dat het los van alle vorige opmerkingen ook gewoon weinig aannemelijk is dat een kleine wijkorganisatie als AJUS geviseerd zou worden door het regime en het leger, zeker aangezien jullie voordien nooit noemenswaardige problemen ondervonden. Louter lidmaatschap van of steun aan UFDG leidt in Guinee niet tot systematische vervolging (COI Focus "Guinee: La situation des partis politiques d'opposition", 15 juli 2013). Uit uw verklaringen blijkt nergens dat er een gegronde reden zou zijn waarom jullie geviseerd zouden worden door het regime en het leger.

Volgens uw verklaringen zou Alpha Amadou Barry doelbewust vermoord zijn omwille van zijn lidmaatschap van AJUS en zijn steun aan UFDG (gehoor 2 CGVS, pg.8). Dit strookt echter niet met de omstandigheden van de dood van deze jongeman.

Alpha Amadou Barry is een betreurd slachtoffer van de rellen volgend op de manifestatie van 20 september 2012. Zowel de informatie van het CGVS (COI Focus "Guinee: La situation des partis politiques d'opposition", juli 2013, toegevoegd aan administratief dossier) als artikels in de Guineese media (toegevoegd aan administratief dossier) bevestigen dit. Nergens wordt echter vermeld dat er in de dood van deze jongeman enig kwaad opzet in de zin van persoonlijke bedreiging aan zijn adres in het spel zou zijn, noch wordt ergens een link met AJUS aangegeven.

Bovendien stierf Alpha Amadou Barry op 21 september 2012 tijdens de onrusten volgend op de manifestatie van 20 september 2012 te Conakry. Dit wordt zowel in de media als doorheen uw verklaringen bevestigd en ondersteunt eens te meer het zeer sterke vermoeden dat Alpha Amadou Barry een betreurd maar toevallig slachtoffer was van de onrusten in de stad die dag. Indien hij werkelijk doelbewust vermoord werd zoals u beweert zouden de militairen een wel zeer ongelukkig moment hebben uitgekozen. Het leger moest massaal de stad in trekken om het regime te verdedigen en te verhinderen dat de rellen uit de hand zouden lopen. In die zin lijkt het weinig aannemelijk dat een groepje militairen tussen de diverse brandhaarden door op zoek zou gaan naar de vijf verantwoordelijken van een kleine wijkorganisatie als AJUS.

Bovendien strookt uw bewering als zou Alpha Amadou Barry gedood zijn door militairen die de opdracht hadden om alle verantwoordelijken van AJUS te vermoorden niet met de feiten die hierop volgden. U werd opgepakt, naar de gevangenis gebracht, ondervraagd en een maand vastgehouden alvorens u de kans had te ontsnappen en naar België te vluchten. Indien het regime werkelijk de verantwoordelijken van AJUS had willen vermoorden, te beginnen met Alpha Amadou Barry, is het weinig logisch dat ze u zo lang in leven zouden laten. Zelf verklaart u hierover: "Misschien omdat ze mij hebben opgepakt waar er mensen zijn en ze brachten mij naar de Sûreté. Maar ze zouden mij overbrengen naar Kasa en daar zouden ze mij vermoorden." (gehoor 2 CGVS, pg.8). Dit is echter geen afdoende verklaring. Alpha Amadou Barry werd immers ook doodgeschoten met mensen in de buurt. Bovendien had men in de gevangenis ruim de tijd en de mogelijkheid om u te doden zonder pottenkijkers en zonder u daarvoor naar Kasa te moeten verplaatsen, als ze dat effectief hadden gewild.

Over het lot van de andere verantwoordelijken van AJUS brengt u geen duidelijkheid. Tijdens uw eerste gehoor (gehoor 1 CGVS, pg.13) verklaart u dat u enkel nog contact hebt met uw voorzitter en dat deze is gevlucht naar Labe. Gevraagd naar de andere verantwoordelijken antwoordt u ontwijkend. U verklaart dat "sommigen werden opgepakt (...) anderen waren gevlucht". Gevraagd naar wie er dan in de gevangenis zat antwoordt u "Ikzelf". Gevraagd naar wie nog meer antwoordt u eerst naast de vraag en wanneer ze u opnieuw wordt gesteld zegt u: "De vicevoorzitter is opgepakt en de secretaris ook.". In uw tweede gehoor verklaart u echter dat u niet weet wat er met de vicevoorzitter en de secretaris is gebeurd (gehoor 2 CGVS, pg.6). Zelfs los van deze tegenstrijdigheid is het opmerkelijk dat u geen flauw idee zou hebben over wat er met uw medeverantwoordelijken zou zijn gebeurd. U ondernam ook geen enkele serieuze poging om iets over hun lot te weten te komen. U zegt dat u met niemand uit uw wijk nog contact hebt omdat u van niemand een gsm nummer hebt (gehoor 2 CGVS, pg.6-7). Dit is weinig geloofwaardig. Uw moeder of uw vrouw, waarmee u wel nog contact had zou u zeker

een telefoonnummer van iemand uit de wijk kunnen bezorgen zodat u kon informeren naar het lot van Aminata en Mamadou. Het feit dat u blijkbaar geen interesse hebt in wat er met hen gebeurd is, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook uw verklaringen omtrent de problemen die uw oom en tante zouden hebben ondervonden naar aanleiding van uw arrestatie en ontsnapping zijn weinig geloofwaardig.

U verklaart dat uw oom en tante eind 2013, na de parlementsverkiezingen in Guinee problemen kregen naar aanleiding van uw vertrek. Er kwamen militairen naar het huis van uw oom op zoek naar hem en/of u, maar troffen daar enkel zijn vrouw aan. U verklaart dat zij zwaar mishandeld werd terwijl ze op het moment van de feiten zeven maanden zwanger was. Ze werd verkracht en geperforeerd met een geweer, waardoor ze een miskraam kreeg (gehoor 1 CGVS, pg.5-6-7; gehoor 2 CGVS, pg.10).

Het mag duidelijk zijn dat het weinig aannemelijk is dat uw tante een volledig jaar na uw ontsnapping aan zo'n grove mishandeling zou zijn blootgesteld naar aanleiding van uw problemen. Uit de eerder aangehaalde argumenten blijkt reeds dat het weinig geloofwaardig is dat de militairen effectief naar u op zoek zouden zijn. Wat er ook van zij, zelfs als dat het geval zou zijn geweest is het al helemaal niet aannemelijk dat ze deze zoekactie pas een jaar na de feiten op poten zouden zetten. U verklaart immers dat uw oom en tante voor die dag nog geen problemen hadden ondervonden (gehoor 2 CGVS, pg.10). Het feit dat niemand in uw omgeving problemen ondervond na uw vlucht maar dat u dan wel opeens beweert dat uw tante een volledig jaar na de feiten naar aanleiding van uw ontsnapping op een dergelijke manier zou zijn mishandeld ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u uw geboorteakte, een lidkaart van UFDG en AJUS en vier foto's neer.

Uw geboorteakte betreft louter uw identiteit, die hier niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken.

De lidkaarten die u neerlegde tonen eventueel uw sympathie voor en lidmaatschap van AJUS en UFDG aan maar ondersteunen in geen geval de door u ingeroepen feiten als zouden u en uw associatie worden vervolgd door het regime en het leger. Bovendien bewijzen deze lidkaarten louter uw lidmaatschap en ondersteunen ze geenszins het door u geschetste profiel als zou u een van de vijf verantwoordelijken van AJUS zijn geweest. Tenslotte moet ook worden opgemerkt dat er veel valse documenten in omloop zijn in Guinee en dat enige voorzichtigheid bij het in aanmerking nemen ervan dus is geboden. Documenten hebben enkel een intrinsieke bewijswaarde in geval van een geloofwaardig en coherent asielrelaas, hetgeen in casu niet het geval is.

U legt twee foto's neer van iemand, naar u verklaart Alpha Amadou Barry, die in het hoofd werd geschoten. Deze foto's tonen echter niet aan wanneer, door wie en onder welke omstandigheden deze jongeman om het leven kwam, noch is zijn gezicht zichtbaar en kan hij aldus als Alpha Amadou Barry worden geïdentificeerd. Verder legt u een groepsfoto neer waarop tien jongeren te zien zijn tijdens de viering ter ere van vijftig jaar Guineese onafhankelijkheid. U verklaart dat vijf van deze jongeren de verantwoordelijken van AJUS zouden zijn. Ook deze foto ondersteunt echter op geen enkele manier de door u aangehaalde feiten. U toont louter aan dat u deze viering bijwoonde met enkele vrienden, van wie de identiteit noch het lidmaatschap kan worden geverifieerd. Bovendien verklaart u zelf dat jullie op dat moment nog geen lid waren van UFDG (gehoor 1 CGVS, pg.16). Als laatste legt u een foto neer van Alpha Amadou Barry, waarop diens naam staat afgedrukt. U kunt echter niets vertellen over deze foto, behalve dat u hem van de moeder van Alpha Amadou Barry kreeg (gehoor 1 CGVS, pg.17). Deze foto, met de erop afgedrukte naam, werd eveneens teruggevonden in een artikel gepubliceerd naar aanleiding van de dood van Alpha Amadou Barry (toegevoegd aan het administratieve dossier) en heeft dus duidelijk een openbaar karakter. Dit ondersteunt dan ook geenszins de door u aangehaalde feiten noch is het een aanwijzing voor een persoonlijke band tussen u en Alpha Amadou Barry.

Gezien u doorheen uw verklaringen geenszins aannemelijk heeft kunnen maken dat u, Alpha Amadou Barry of AJUS als organisatie gevisieerd zouden worden door het regime en het leger, kan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u als gevolg hiervan gearresteerd en gevangen genomen zijn en vervolgd worden.

Met betrekking tot de situatie in Guinee op 21 september 2012 kan het volgende worden gesteld:

Op 21 september 2012, na een vreedzame mars van oppositie in Conakry die de dag ervoor plaatsvond zonder incidenten, braken er problemen in de nabijheid van de grote markt van Madina. Tientallen mensen, waaronder politieagenten en gendarmes raakten gewond bij rellen tussen aanhangers van de regering en jonge oppositieleiden. Die eersten zijn kwaad omdat hen werd verhinderd te gaan werken de avond ervoor vanwege de manifestatie, en zeggen dat ze wraak willen omdat ze door de demonstranten met stenen werden bekogeld. Een jongere wordt gedood in de buitenwijken van Conakry tijdens een inval door de veiligheidsdiensten in de nasleep van deze onrusten. In een verklaring van 22 september 2012 laten het Collectif en de ADP weten dat verschillende van hun activisten werden gearresteerd in de wijken aan de rand van Conakry en eisen hun onmiddellijke vrijlating. Ze betreuren ook de dood van een jongeman van 24 jaar, Alpha Amadou

Barry. Uit een verklaring van 26 september van het federale bureau van UFDG Canada blijkt dat ook een tweede persoon het leven liet: Fode Mahmoud Bah (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: La situation des partis politiques d'opposition", juli 2013).

Gezien u in de nabijheid van de grote markt van Madina woonde is het mogelijk dat u hinder ondervond of betrokken raakte in de onrusten volgend op de manifestatie van 20 september 2012. Uit de voorgaande argumenten blijkt echter dat het geenszins aannemelijk is dat u persoonlijk gevisieerd zou zijn geweest wegens uw lidmaatschap van AJUS en/of UFDG. Er kan dan ook gesteld worden dat ook voor u, net als voor de rest van de stad, de rust na verloop van tijd weerkeerde zonder verdere daden van vervolging.

Zoals uit bovenstaande argumenten en redenering blijkt hebt u de door u ingeroepen feiten die aan de basis van uw vervolgingsvrees zouden liggen, namelijk dat u gevisieerd zou worden door het regime en het leger wegens uw lidmaatschap van AJUS en UFDG, geenszins aannemelijk gemaakt. Zij kunnen aldus niet de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast werd geoordeeld dat u geen risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt. U komt ook op die basis dus niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn vanaf nu definitief.

Artikel 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlandse of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van de Vluchtelingenconventie, de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/4, §2, 48/5 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Hij betwist de concrete motieven die de aanleiding geven tot de bestreden beslissing.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Nopens de vluchtelingenstatus

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met

algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

In zijn beslissing van 19 februari 2014 heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoekers relaas als niet aannemelijk beschouwd op grond van de volgende redenen:

- (i) er zijn bedenkingen bij het door door verzoeker voorgehouden profiel als een van de vijf leiders van AJUS. Hij verklaart dat AJUS een jongerenvereniging is in de wijk Soloprime in Conakry. Zij organiseerden allerlei activiteiten en kwamen op voor de rechten van jongeren. De leiding van de associatie lag bij vijf mensen: voorzitter Oury Bah, vicevoorzitter Mamadou Barry, adviseur Alpha Amadou Barry, secretaris Aminata Diallo en verzoeker als penningmeester. In 2009 werden zij lid van UFDG en werkten ze hiermee samen. Het is dan ook vreemd dat verzoeker nagenoeg niemand kent van deze partij. Gevraagd naar hun contactpersoon bij UFDG, antwoordt verzoeker in het eerste gehoor bij het CGVS: "Diallo". Dit is een zéér vaak voorkomende familienaam in Guinee. Gewoonlijk worden mensen er met hun tweede voornaam aangesproken die een meer differentiërend karakter heeft. Het is dus vreemd dat verzoeker iemand enkel als 'meneer Diallo' zou kennen, zeker iemand waarmee hij vier jaar lang vanuit een associatie als een van de vijf verantwoordelijken zou hebben samengewerkt. Als verklaring hiervoor geeft hij aan dat er een hiërarchie in acht moest worden genomen en dat daarom enkel de voorzitter van AJUS rechtstreeks contact had met UFDG. Dit is weliswaar aannemelijk maar verklaart niet waarom hij niet eens de naam van deze contactpersoon zou kennen. Deze vormde namelijk de link tussen AJUS en UFDG en had dus zeker regelmatig ter sprake moeten komen tijdens de wekelijkse vergaderingen. Tijdens het tweede gehoor verklaart hij bovendien aanvankelijk dat hij geen contactpersoon kent. Hij noemt eerst de namen van de absolute kopstukken van UFDG: Cellou, Sydia, Fofana, Bah Oury, etc. Dit zijn echter namen die algemeen gekend zijn in Guinee. Hierop gewezen vernoemt hij in tweede instantie de heer Diallo. Het is vreemd dat hij niet onmiddellijk dit antwoord geeft op de nochtans duidelijke vraag wie zijn contactpersoon was bij UFDG ;
- (ii) verzoeker heeft geen idee van organisaties in andere wijken die samenwerken met UFDG. Indien hij werkelijk zo nauw betrokken was bij AJUS en UFDG is het vreemd dat hij totaal geen weet zou hebben van de activiteiten van andere jonge UFDG sympathisanten ;
- (iii) het is merkwaardig dat verzoeker als quasi analfabete jongeman (hij verklaarde dat hij nooit naar school ging, niet goed kan schrijven en pas in België een klein beetje Frans leerde en een heel klein beetje leerde lezen) de functie van penningmeester kreeg toegewezen. Daarna gevraagd verklaart hij vervolgens dat hij wel in het Peul kan schrijven en dat hij dus de bedragen in het Peul noteerde terwijl de anderen dat in het Frans deden. Dit lijkt een nogal omslachtige procedure en het blijft een opmerkelijke keuze iemand die nauwelijks kan lezen en schrijven tot penningmeester te benoemen ;
- (iv) verzoeker kon ook niet zeggen wat het nummer op zijn AJUS lidkaart aanduidt. Ook dit is opmerkelijk gezien hij een van de vijf leiders van de associatie beweert te zijn en dus toch op de hoogte zou moeten zijn van de informatie die op een lidkaart wordt verschaft. Bovendien staat op zijn lidkaart nergens zijn functie vermeld, hetgeen zijn vermeende leiderschap opnieuw in vraag stelt en doet vermoeden dat hij eerder gewoon lid dan verantwoordelijke van de associatie was ;
- (v) bovenstaande zaken doen twijfel rijzen over zijn verklaringen als zou hij een van de vijf leiders van de associatie zijn. Daarnaast maakt hij evenmin aannemelijk dat AJUS als associatie geïnviseerd zou worden door de regering en dat militairen opdracht zouden hebben gekregen de leiders te vermoorden ;
- (vi) vooreerst verklaart hij dat AJUS sterke tegenkanting kreeg van de chef de quartier, wat de aanleiding vormde voor het viseren van de associatie. Hierover bestaan echter enkele tegenstrijdigheden tussen zijn eerste en tweede gehoor bij het CGVS ;

- (vii) verzoeker verklaarde aanvankelijk dat de chef de quartier hen op 20 september 2012 wilde verhinderen te gaan manifesteren door de auto's en bussen die de manifestanten naar de plaats van afspraak zouden brengen te verbieden in de wijk te parkeren. Dit blijkt een belangrijk feit te zijn gezien hij zelf aanhaalt dat zij hiervoor nooit echt problemen ondervonden en dat dit het moment was waarop zij beseften dat de chef de quartier tegen hen gekant was. Tijdens het tweede gehoor zei hij echter niets over dit parkeerverbod. Daar verklaarde hij enkel dat ze van hem niet mochten manifesteren maar dat ze toch gingen. Nogmaals gevraagd hoe de chef de quartier hen wilde verhinderen om naar de manifestatie te gaan herhaalde verzoeker dat hij zei dat ze niet mochten manifesteren. Erop gewezen dat verzoeker tijdens het vorige gehoor over het parkeerverbod vertelde antwoordt hij aanvankelijk ontwijkend: *"Nee, wij hadden de bussen gehuurd, wij hadden die gehuurd"*, vervolgens zegt hij: *"Waarom deed hij dat? Omdat hij boos was, hij wilde niet dat we zouden gaan."*, terwijl deze waarom-vraag helemaal niet werd gesteld. Gevraagd waarom hij het parkeerverbod eerder niet vermeldde, antwoordt hij: *"Ik was bezig met uw vraag."* Hiermee lijkt verzoeker de indruk te willen geven dat hij de kans niet kreeg om uw antwoord af te maken. Dit is echter geenszins het geval gezien hij op geen enkel moment werd onderbroken, noch door de dossierbehandelaar noch door de tolk. Bovendien vermeldde hij ook eerder, tijdens het vrij relaas, zoals gezegd niets over het parkeerverbod ;
- (viii) in het eerste gehoor verklaarde verzoeker dat zijn chef de quartier alle namen van de leden van AJUS aan de regering had gegeven en zei: *"Er is een mogelijkheid om deze groep te laten oplossen en dat is om alle leden te laten vermoorden"*. Het is in eerste instantie al vreemd dat de chef de quartier zo'n wrok tegenover AJUS zou koesteren. Bovendien geeft verzoeker zelf aan dat er voordien geen noemenswaardige problemen waren, wat het eens te meer opmerkelijk maakt dat de chef de quartier opeens zo'n drastische acties zou ondernemen als zou hij hen allemaal laten vermoorden. Daarnaast is het ook niet duidelijk wanneer ze er dan precies achter kwamen dat de chef de quartier een dergelijke lijst aan de regering had bezorgd. Tijdens het eerste gehoor zegt hij dat ze op 21 september 2012 nog steeds niet wisten dat ze *"gevolgd werden door de regering"*. Tijdens het tweede gehoor zei hij echter dat er reeds op 21 september 2012, nadat ze van de rotonde van Bambeto de wijk invluchtten, militairen *"naar de woningen van de mensen gingen om hen op te pakken, ze hadden een lijst gekregen van de chef de quartier. Op die lijst staat ook de naam van mensen (...) van onze associatie: mijn naam, de naam van de president, die vriend die dood is, onze vicepresident (...), onze secretaris (...)"* ;
- (ix) met betrekking tot de namenlijst van van verantwoordelijken van AJUS verklaarde verzoeker dat hij in de gevangenis werd mishandeld en bedreigd opdat hij namen zou noemen van de verantwoordelijken van AJUS. Die lijst hadden ze echter al gekregen van de chef de quartier. Het is opmerkelijk dat ze verzoeker zouden mishandelen en bedreigen om informatie te verkrijgen die ze reeds hadden. Hij verklaart hierover: *"Ze wilden zekerheid denk ik."* Dit is echter geen afdoende verklaring ;
- (x) deze opmerkingen doen ernstig twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van zijn verklaringen als zou de chef de quartier gaan klikken zijn bij de regering en zo een doodsvonnis hebben uitgesproken over het voltallige bestuur van AJUS. Gezien dit een kernelement van verzoekers asielrelaas uitmaakt ondermijnt dit in belangrijke mate de geloofwaardigheid van zijn verhaal ;
- (xi) het is ook weinig waarschijnlijk dat de militairen naar zijn huis zouden gaan op zoek naar verzoeker tijdens de ceremonie voor Alpha Amadou Bah. Indien ze werkelijk beiden een van de vijf verantwoordelijken van AJUS waren en AJUS als organisatie werd gevisieerd door het regime en het leger zouden deze laatsten zeker geweten hebben dat hij op de herdenkingsplechtigheid van Alpha Amadou Bah zou zijn en dus niet thuis. Bovendien zou het leger in dat geval alweer een bijzonder ongelukkig moment hebben uitgekozen om iemand op te pakken en te vermoorden. Op de herdenkingsplechtigheid voor Alpha Amadou Bah waren immers bijzonder veel belangrijke mensen aanwezig waaronder kopstukken van UFDG. Het lijkt aannemelijk te stellen dat het leger een rustiger en veiliger moment zou uitkiezen om haar slachtoffer op te pakken en/of te vermoorden. Ook dit ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid van zijn verklaringen als zou hij persoonlijk gevisieerd worden door het leger en het regime ;
- (xii) verder is het weinig aannemelijk dat een kleine wijkorganisatie als AJUS gevisieerd zou worden door het regime en het leger, zeker aangezien zij voordien nooit noemenswaardige problemen ondervonden. Louter lidmaatschap van of steun aan UFDG leidt in Guinee niet tot systematische vervolging (COI Focus "Guinee: La situation des partis politiques d'opposition", 15 juli 2013). Uit zijn verklaringen blijkt nergens dat er een gegronde reden zou zijn waarom zij gevisieerd zouden worden door het regime en het leger ;
- (xiii) volgens verzoekers verklaringen werd Alpha Amadou Barry doelbewust vermoord omwille van zijn lidmaatschap van AJUS en zijn steun aan UFDG. Dit strookt echter niet met de omstandigheden van de dood van deze jongeman. Alpha Amadou Barry was een slachtoffer van de

rellen volgend op de manifestatie van 20 september 2012. Zowel de informatie van het CGVS (COI Focus "Guinee: La situation des partis politiques d'opposition", juli 2013, toegevoegd aan administratief dossier) als artikels in de Guineese media bevestigen dit. Nergens wordt echter vermeld dat er in de dood van deze jongeman enig kwaad opzet in de zin van persoonlijke bedreiging aan zijn adres in het spel zou zijn, noch wordt ergens een link met AJUS aangegeven ;

- (xiv) bovendien stierf Alpha Amadou Barry op 21 september 2012 tijdens de onrusten volgend op de manifestatie van 20 september 2012 te Conakry. Dit wordt zowel in de media als doorheen zijn verklaringen bevestigd en ondersteunt eens te meer het zeer sterke vermoeden dat Alpha Amadou Barry een betreurd maar toevallig slachtoffer was van de onrusten in de stad die dag. Indien hij werkelijk doelbewust vermoord werd zoals hij beweert zouden de militairen een wel zeer ongelukkig moment hebben uitgekozen. Het leger moest massaal de stad in trekken om het regime te verdedigen en te verhinderen dat de rellen uit de hand zouden lopen. In die zin lijkt het weinig aannemelijk dat een groepje militairen tussen de diverse brandhaarden op zoek zou gaan naar de vijf verantwoordelijken van een kleine wijkorganisatie als AJUS ;
- (xv) verzoekers bewering dat Alpha Amadou Barry gedood werd door militairen die de opdracht hadden om alle verantwoordelijken van AJUS te vermoorden, strookt niet met de feiten die hierop volgden. Verzoeker werd opgepakt, naar de gevangenis gebracht, ondervraagd en een maand vastgehouden alvorens hij kon ontsnappen en naar België vluchten. Indien het regime werkelijk de verantwoordelijken van AJUS had willen vermoorden, te beginnen met Alpha Amadou Barry, is het weinig logisch dat ze verzoeker zo lang in leven lieten. Zelf verklaart hij hierover: *"Misschien omdat ze mij hebben opgepakt waar er mensen zijn en ze brachten mij naar de Sûreté. Maar ze zouden mij overbrengen naar Kasa en daar zouden ze mij vermoorden."* Dit is geen afdoende verklaring. Alpha Amadou Barry werd immers ook doodgeschoten met mensen in de buurt. Bovendien had men in de gevangenis ruim de tijd en de mogelijkheid om verzoeker te doden zonder pottenkijkers en zonder hem daarvoor naar Kasa te moeten verplaatsen, als ze dat effectief hadden gewild ;
- (xvi) over het lot van de andere verantwoordelijken van AJUS is verzoeker niet duidelijk. Tijdens het eerste gehoor verklaart hij dat hij enkel nog contact heeft met de voorzitter en dat deze is gevlucht naar Labe. Gevraagd naar de andere verantwoordelijken antwoordt hij ontwijkend. Hij verklaart dat *"sommigen werden opgepakt (...) anderen waren gevlucht"*. Gevraagd naar wie er dan in de gevangenis zat antwoordt verzoeker *"Ikzelf"*. Gevraagd naar wie nog meer antwoordt hij eerst naast de vraag en wanneer deze opnieuw wordt gesteld zegt hij: *"De vicevoorzitter is opgepakt en de secretaris ook."* In het tweede gehoor verklaart hij echter dat hij niet weet wat er met de vicevoorzitter en de secretaris is gebeurd. Zelfs los van deze tegenstrijdigheid is het opmerkelijk dat hij geen flauw idee heeft over wat er met zijn medeverantwoordelijken is gebeurd. Hij ondernam ook geen enkele serieuze poging om iets over hun lot te weten te komen. Hij zegt dat hij met niemand uit zijn wijk nog contact heeft omdat hij van niemand een gsm-nummer heeft. Dit is weinig geloofwaardig. Zijn moeder of zijn vrouw, waarmee hij wel nog contact had zou hem zeker een telefoonnummer van iemand uit de wijk kunnen bezorgen zodat hij kon informeren naar het lot van Aminata en Mamadou. Het feit dat hij blijkbaar geen interesse heeft in wat er met hen gebeurd is, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn verklaringen ;
- (xvii) verzoekers verklaringen omtrent de problemen die zijn oom en tante zouden hebben ondervonden naar aanleiding van zijn arrestatie en ontsnapping zijn weinig geloofwaardig. Verzoeker verklaart dat zijn oom en tante eind 2013, na de parlementsverkiezingen in Guinee problemen kregen naar aanleiding van zijn vertrek. Er kwamen militairen naar het huis van zijn oom op zoek naar verzoeker, maar troffen daar enkel zijn vrouw aan. Hij verklaart dat zij zwaar mishandeld werd terwijl ze op het moment van de feiten zeven maanden zwanger was. Ze werd verkracht en gepenetreerd met een geweer, waardoor ze een miskraam kreeg ;
- (xviii) het is weinig aannemelijk dat zijn tante een volledig jaar na zijn ontsnapping aan zo'n grove mishandeling werd blootgesteld naar aanleiding van verzoekers problemen. Uit de eerder aangehaalde argumenten blijkt reeds dat het weinig geloofwaardig is dat de militairen effectief naar verzoeker op zoek zouden zijn. Zelfs als dat het geval was, is het niet aannemelijk dat ze deze zoekactie pas een jaar na de feiten op poten zouden zetten. Verzoeker verklaart dat zijn oom en tante voor die dag nog geen problemen kenden. Het feit dat niemand in zijn omgeving problemen ondervond na zijn vlucht maar dat zijn tante een volledig jaar na zijn ontsnapping op een dergelijke manier zou zijn mishandeld ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid van zijn verklaringen ;
- (xix) de neergelegde geboorteakte betreft louter verzoekers identiteit, die niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken ; de lidkaarten die hij neerlegde tonen eventueel zijn sympathie voor en lidmaatschap van AJUS en UFDG aan maar ondersteunen niet de ingeroepen feiten als zouden verzoeker en zijn associatie worden vervolgd door het regime en het leger. Bovendien bewijzen deze lidkaarten louter zijn lidmaatschap en ondersteunen ze geenszins het geschetste profiel als een van de vijf verantwoordelijken van AJUS. Bovendien zijn er veel valse documenten in omloop

in Guinee en is enige voorzichtigheid geboden bij het in aanmerking nemen ervan. Documenten hebben enkel een intrinsieke bewijswaarde in geval van een geloofwaardig en coherent asielrelaas, hetgeen in casu niet het geval is ;

- (xx) de foto's die Alpha Amadou Barry, die in het hoofd werd geschoten, zouden voorstellen, tonen echter niet aan wanneer, door wie en onder welke omstandigheden deze jongeman om het leven kwam, noch is zijn gezicht zichtbaar en kan hij aldus als Alpha Amadou Barry worden geïdentificeerd. De groepsfoto waarop tien jongeren te zien zijn tijdens de viering van vijftig jaar Guineese onafhankelijkheid toont aldus vijf van de verantwoordelijken van AJUS. Deze foto ondersteunt niet de aangehaalde feiten. Hij toont louter aan dat verzoeker deze viering bijwoonde met enkele vrienden, van wie de identiteit noch het lidmaatschap kan worden geverifieerd. Bovendien verklaart verzoeker zelf dat zij op dat moment nog geen lid waren van UFDG. De foto van Alpha Amadou Barry, waarop diens naam staat afgedrukt kan verzoeker niet toelichten, behalve dat hij hem van de moeder van Alpha Amadou Barry kreeg. Deze foto, met de erop afgedrukte naam, werd eveneens teruggevonden in een artikel gepubliceerd naar aanleiding van de dood van Alpha Amadou Barry en heeft dus duidelijk een openbaar karakter. Dit ondersteunt dan ook geenszins de door verzoeker aangehaalde feiten noch is het een aanwijzing voor een persoonlijke band tussen u en Alpha Amadou Barry ;
- (xxi) aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij, Alpha Amadou Barry of AJUS als organisatie geviseerd zouden worden door het regime en het leger, kan ook geen geloof worden gehecht aan zijn verklaringen als zou hij als gevolg hiervan gearresteerd en gevangen genomen zijn en vervolgd worden ;
- (xxii) met betrekking tot de situatie in Guinee braken er op 21 september 2012, na een vreedzame mars van oppositie in Conakry die de dag ervoor plaatsvond zonder incidenten, problemen uit in de nabijheid van de grote markt van Madina. Tientallen mensen, waaronder politieagenten en gendarmes raakten gewond bij rellen tussen aanhangers van de regering en jonge oppositieleiden. Die eersten waren kwaad omdat hen werd verhinderd te gaan werken de avond ervoor vanwege de manifestatie, en zeiden dat ze wraak willen omdat ze door de demonstranten met stenen werden bekogeld. Een jongere werd gedood in de buitenwijken van Conakry tijdens een inval door de veiligheidsdiensten in de nasleep van deze onrusten. In een verklaring van 22 september 2012 lieten het Collectif en de ADP weten dat verschillende van hun activisten werden gearresteerd in de wijken aan de rand van Conakry en eisten hun onmiddellijke vrijlating. Ze betreurden ook de dood van een jongeman van 24 jaar, Alpha Amadou Barry. Uit een verklaring van 26 september van het federale bureau van UFDG Canada blijkt dat ook een tweede persoon het leven liet: Fode Mahmoud Bah (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: La situation des partis politiques d'opposition", juli 2013).
- (xxiii) gezien verzoeker in de nabijheid van de grote markt van Madina woonde is het mogelijk dat hij hinder ondervond of betrokken raakte in de onrusten volgend op de manifestatie van 20 september 2012. Uit de voorgaande argumenten blijkt echter dat het geenszins aannemelijk is dat verzoeker persoonlijk geviseerd zou zijn geweest wegens zijn lidmaatschap van AJUS en/of UFDG. Er kan dan ook gesteld worden dat ook voor hij, net als voor de rest van de stad, de rust na verloop van tijd weerkeerde zonder verdere daden van vervolging.

Waar verzoeker aanvoert dat hij geen contacten had binnen de partij en dat het de voorzitter van de associatie was die deze contacten onderhield, gaat hij voorbij aan de vaststelling dat, indien verzoeker daadwerkelijk vier jaar lang een van de vijf verantwoordelijken was van zijn vereniging, hij op zijn minst de naam van de contactpersoon bij UFDG waarmee zij samenwerkten, geregeld moet hebben gehoord tijdens de wekelijkse vergaderingen. Daarbij weerlegt verzoeker evenmin dat het vreemd is dat hij deze contactpersoon enkel zou kennen als Diallo, wat een van de meest voorkomende namen is in Guinee, waar de tweede voornaam wordt gebruikt om personen te differentiëren. Evenmin betwist verzoeker dat hij tijdens het tweede gehoor niet onmiddellijk wist te antwoorden op de gerichte vraag wie zijn contactpersoon was bij UFDG en pas na aandringen « Diallo » vernoemde. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van zijn verklaringen, hij weerlegt daarmee geenszins deze nochtans pertinente vaststellingen.

Met betrekking tot de andere wijkorganisaties die samenwerken met UFDG blijkt uit beide gehoorverslagen dat verzoeker uitdrukkelijk verklaarde geen andere wijkorganisaties te kennen die samenwerken met UFDG. Uit de vraagstelling kan geenszins worden afgeleid dat enkel werd gepeild naar officieel erkende organisaties (gehoorverslag 2 januari 2014, p. 12 en gehoorverslag 3 februari 2014, p. 9). Deze postfactum verklaring kan dan ook niet worden aanvaard.

Waar verzoeker aanvoert dat hij voor de functie van penningmeester ondanks zijn beperkte scholing een voldoende niveau had om de boekhouding te doen blijkt uit zijn verklaringen wel degelijk dat hij verklaarde niet goed te kunnen schrijven en slechts een heel klein beetje te kunnen lezen

(gehoorverslag 2 januari 2014, p. 11), hetgeen de Raad inderdaad merkwaardig acht indien hij de functie van penningmeester zou hebben uitgeoefend. Bovendien doet verzoekers bewering dat hij alsnog een voldoende niveau had, geen afbreuk aan het motief dat zijn verklaring dat hij de bedragen in het Peul noteerde terwijl de anderen dat in het Frans deden een wel erg omslachtige procedure is en dat zijn aanstelling als penningmeester dan ook een erg merkwaardige keuze is (Gehoorverslag 2 januari 2014, p. 16).

Met betrekking tot zijn lidkaart van AJUS wist verzoeker niet wat « N° 04 » aanduidt, hetgeen de Raad inderdaad vreemd acht voor een bestuurslid van deze organisatie. Evenmin werd zijn functie als bestuurslid hierop aangeduid. Verzoeker voert aan dat hij uitgebreide verklaringen aflegde met betrekking tot de leiding in de rol van eenieder en ook foto's neerlegde. Hiermee weerlegt verzoeker het voornoemde motief niet, de Raad stelt daarbij vast dat de motieven moeten worden gelezen als een geheel, waarbij ook zijn diverse verklaringen en de neergelegde stukken worden beoordeeld.

Waar verzoeker benadrukt dat zijn associatie wel degelijk banden had met de oppositiepartij UFDG, toont hij hiermee nog geen vervolgingsfeiten aan. Uit de informatie in het administratief dossier (*COI Focus*, « *Guinee : la situation des partis politiques d'opposition* », 15 juli 2013) blijkt dat louter lidmaatschap van of steun aan UFDG niet leidt tot systematische vervolging.

Met betrekking tot de tegenstrijdigheid over de chef de quartier, verwijst verzoeker naar het feit dat hij gestresseerd was en zich ongemakkelijk voelde. Met deze algemene bewering weerlegt hij nog niet de pertinente tegenstrijdigheid dat hij in het eerste gehoorverslag als concrete aanleiding voor de problemen met de chef de quartier, het door hem opgelegde parkeerverbod opgaf, terwijl hij tijdens het tweede verslag hier geen melding van maakte. In het kader van verzoekers relaas blijkt het hier wel degelijk om een essentiële gebeurtenis te gaan, aangezien dit het aanvangspunt vormde van de latere vervolgingsfeiten. Er kon dan ook worden verwacht dat verzoeker dit spontaan zou melden. Er kan geenszins aanvaard worden dat de omissie van een dergelijk belangrijk feit louter door stress zou zijn ingegeven.

Evenmin weerlegt verzoeker het motief dat het vreemd is dat de chef de quartier jegens AJUS zo'n wrok zou voelen dat hij trachtte hen allen te laten vermoorden ; er waren voor de manifestatie immers nooit eerder problemen geweest. Ook hier legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af door te verklaren, enerzijds, dat zij op 21 september 2012 niets wisten dat ze gevolgd werden (gehoorverslag 2 januari 2014, p. 20) en anderzijds, dat de militairen reeds op 21 september 2012 naar de woning van mensen trokken om hen op te pakken, daarbij hadden ze een lijst gekregen van de chef de quartier (Gehoorverslag 3 februari 2014, p. 4). Evenmin betwist verzoeker dat hij in de gevangenis werd mishandeld omdat hij de namen zou noemen van de verantwoordelijken van AJUS (gehoorverslag 3 februari 2014, p.4) terwijl hij reeds eerder verklaarde dat de chef de quartier de namenlijst reeds had doorgegeven. Deze tegenstrijdigheden, die niet worden betwist, blijken uitdrukkelijk uit verzoekers verklaringen en kunnen niet toegeschreven worden aan het zich ongemakkelijk voelen of een zekere stress tijdens het gehoor.

Waar verzoeker aanvoert dat zijn verklaringen over de dood van Alpha Mamadou Barry uitgebreider zijn dan hetgeen in de pers hierover werd geschreven en dat dit niet wegneemt dat hij lid was van AJUS en hierom werd vermoord, weerlegt verzoeker met deze vage bewering de uitgebreide (en hoger aangehaalde) motivering niet dat hij geenszins aannemelijk maakt dat Alpha Mamadou Barry gevisieerd werd door het regime en het leger.

Bovendien betwist verzoeker in het geheel niet de motieven dat het onwaarschijnlijk is dat het leger net tijdens de herdenkingsplechtigheid voor Alpha Amadou Bah naar hem op zoek ging, dat het onwaarschijnlijk is dat een kleine wijkorganisatie als AJUS, die nooit eerder problemen ondervond, gevisieerd zou worden door het regime in het leger, dat het erg onwaarschijnlijk is het leger net tijdens de onlusten van 21 september 2012 doelbewust op zoek zou zijn gegaan naar Alpha Amadou Barry, dat het onwaarschijnlijk is dat het leger, nadat ze onmiddellijk Alpha Mamadou Barry zouden hebben vermoord, zolang zou wachten alvorens ook verzoeker te doden, dat hij geen enkele duidelijkheid kan verschaffen omtrent het lot van de andere AJUS-verantwoordelijken en dat het onwaarschijnlijk is dat zijn tante een jaar na zijn ontsnapping aan zulke grove mishandelingen werd onderworpen omwille van verzoekers problemen.

Deze motieven, die blijken uit verzoekers verklaringen betreffen nochtans essentiële elementen in verzoekers asielaanvraag en worden aldus door de Raad bevestigd.

Gelet op wat voorafgaat, is de Raad dan ook van oordeel dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt in vluchtelingrechtelijke zin.

2.2.2. Nopens de subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op het feit dat verzoeker de aangevoerde vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt, is de Raad van oordeel dat op grond van deze verklaringen evenmin kan worden overgegaan tot het vaststellen van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, dat de bestreden beslissing als volgt luidt:

« In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn vanaf nu definitief.

Artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlandse of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013). »

Deze beoordeling, die steun vindt in de gegevens van het administratief dossier, wordt door verzoeker op generlei wijze betwist. De Raad sluit zich dan ook aan bij de beoordeling gemaakt door de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juli tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

C. VERHAERT